

CULTURA BARCELONA - 11 novembre 2019 2.00 h

Contes carbonatats

- Joaquim Carbó presenta 'Quin joc més bèstia!', una tria personal de 25 narracions que volen "interessar, divertir i fer pensar"

Joaquim Carbó ha fet una tria de 25 dels seus gairebé 700 contes JUANMA RAMOS.

LLUÍS LLORT - BARCELONA

Joaquim Carbó va néixer el 1932 a Caldes de Malavella, localitat coneguda per les fonts d'aigua carbonatada, aquella amb bombolletes que piquen al paladar i obren la gana, tal com passa amb els contes d'una llegenda viva –i per molts anys– de les lletres catalanes, com ho demostren els més de cent llibres publicats i alguns *long-sellers*, com ara *La casa sota la sorra*, de què ha venut gairebé 300.000 exemplars al llarg de 50 anys.

Ara presenta *Quin joc més bèstia!*, un recull de 25 relats que ha publicat Comanegra. "Onze són inèdits i la resta ja els havia publicat a diferents llocs. Això es fa molt, a Amèrica: hi ha revistes literàries que publiquen contes i, passat un temps, reuneixen els d'un autor i en fan un volum", explica l'autor, que està molt satisfet de la portada de Pep Montserrat: "És preciosa!"

"Tinc vora de 700 contes. Només a *Cavall Fort*, al llarg de molts anys, n'he publicat gairebé 300, sobretot al començament de la revista, perquè ningú més no en feia. Ara, hi ha un comitè de selecció que tria entre l'allau de propostes que arriben. La immersió lingüística ha servit per crear molts escriptors, tot i que no prou lectors", es lamenta.

No són contes per a adults, tot i que els poden gaudir, naturalment. És un recull per a adolescents de més de 10 o 12 anys. "Contes realistes de temes que poden interessar els nanos, tot i que ara mai no se sap. A partir de Harry Potter, tot és una fantasia en què les coses se solucionen amb una vareta màgica. Jo també en voldria una! Ja m'agrada la imaginació, però també poder parlar de la vida de cada dia, tocar de peus a terra."

En alguns casos, parteix de notícies "que veus constantment a les televisions i els diaris i et deixen desfet", com ara el tema de les migracions, conflictes a l'Àfrica, l'Alzheimer, el tabaquisme, els riscs d'accident... El conte que dona títol al recull és clarament antibel·licista, i sobrevola temes de racisme, xenofòbia i, fins i tot, de conducció irresponsable.

Una de les intencions de sempre en la narrativa de Joaquim Carbó està recollida en la màxima "interessar, divertir i fer pensar". I hi afegeix: "I demostrar que no ens donaran res de franc, normalment; que si vols una cosa, has de fer un esforç."

Té alguns contes més, inèdits, previstos per a un nou recull que encara no té editorial. I és que Carbó és com un tauró que, si s'atura, s'enfonsa. Per això – sense fer por–, sempre neda en aigües literàries ben carbonatades.